

Еро с онога свјета

(на основу народне приче драматизацију урадила Алексић Зорица)

ЛИКОВИ:

- НАРАТОР
- ЕРА
- ТУРКИЊА
- ТУРЧИН
- ВОДЕНИЧАР

НАРАТОР: Копао Турчин са Туркињом кукурузе , па на подне отиде Турчин да препне и да напоји коња , А Туркиња остане одмарајући се у хладу. У том дође однекуд Ера.

ЕРА: Помози бог , кадо!

ТУРКИЊА: Бог ти помогао , кмете! А одакле си , кмете?

ЕРА: Ја сам , кадо , с онога свијета.

ТУРКИЊА: Је ли , Бога ти, а нијеси ли виђео тамо мога Мују , који је умро прије неколико мјесеци?

ЕРА: О , како га не бих виђео! Он је мој први комшија.

ТУРКИЊА: Па како је , Бога ти , како живи?

ЕРА: Хвала Богу, здраво је , али се , богме , доста мучи без ашлука . Нема за што да купи дувана , нити има чим да плати каву у друштву.

ТУРКИЊА: А оћеш ли ти опет натраг ? Не би ли му могао поњети , да му пошљем мало ашлука?

ЕРА: Би , зашто не би , ја идем сад управо тамо.

НАРАТОР: Онда Туркиња отрчи тамо ће јој се муж био скинуо од врућине , те узме кесу с новцима , и што гођ буде новац у њој , да Ери да понесе Муји. Еро докопа новце , па метне у њедра , па бјежи уз поток. Тек што замакне уз поток , ал' ето ти Турчина ће води коња да напоји.

ТУРКИЊА: Да видиш , мој човече ! Туда сад прође један кмет с онога свјета , па каже за нашега Мују да се мучи без ашлука : нема за што да купи дувана , нити има чим да плати каву у друштву , те сам му ја дала оно новаца, што је било у твојој кеси, да му понесе.

ТУРЧИН: Па куда оде ? Куд оде?

ТУРКИЊА: Отишао је уз поток.

НАРАТОР: Турчин брже-боље скочи на гола коња , па поћера уз поток. Кад се обазре Еро и види Турчина ће тржи за њим , а он онда бјежи ! Кад дође под брдо у једну воденицу , а он утрчи унутра.

ЕРА:(повиче) Бјежи , јадна ти мајка ! Ето Турчина , да те посјече , већ дај мени твоју капу , а на теби моју , па бјежи уз брдо туда око воденице.

ВОДЕНИЧАР: Јао , јадан ли ти сам ја!

НАРАТОР: Воденичар , видећи Турчина ђе трчи на коњу, поплаши се , и не имајући кад питати зашто ће и кроз што да га посјече , да Ери своју капу , а Ерину баци на главу, па изнад воденице бјежи уз брдо . Еро метне воденичареву капу на главу , па још узме мало брашна , те се поспе и начини се правим воденичарем . Утом и Турчин дотрчи пред воденицу, па сјаше с коња и улети у воденицу.

ТУРЧИН: Камо , море , таки и таки човек , што је сад ту ушао у воденицу?

ЕРО(КАО ВОДЕНИЧАР): Ено га , видиш, ђе утече уз брдо .

ТУРЧИН: Држи ми , море , коња.

НАРАТОР: Еро узме коња , а Турчин уз брдо за воденичаром овамо-онамо по буквику. Турчин га стигне и ухвати.

ТУРЧИН: Камо новци што си преварио моју жену , те узео да понесеш Муји на онај свет?

ВОДЕНИЧАР(ОБУЧЕН КАО ЕРА) :Бог с тобом , господару! Ја нити сам виђео твоје жене , ни Мује, ни новца.

НАРАТОР: И тако им прође читаво по сата , док се освјести и види шта је . Онда Турчин потрчи наврат нанос к воденици ;кад тамо , али хоћеш! Еро узјахао коња, па отишао без трага , а Турчин савије шипке , па пјешице к' жени.

ТУРКИЊА: (*повиче*)Камо човјече , шта уради?

ТУРЧИН: Ти си му послала новаца да купи каве и дувана , а ја сам му послао и коња , да не иде пјешице.